

Výročí 50 let:

Mgr. Lucie Ročková

Narodila se 5. 3. 1971 v Pardubicích. V roce 1994 ukončila studium oboru právo na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. V letech 1997–2009 pracovala na Zeměměřickém a katastrálním inspektorátu (ZKI) v Pardubicích. Od roku 2009 působila na Katastrálním úřadě pro Královéhradecký kraj, nejprve jako vedoucí kanceláře úřadu, od roku 2015 dále jako ředitelka kanceláře ředitele katastrálního úřadu. Od dubna 2016 byla jmenována ředitelkou ZKI v Pardubicích. Na této pozici působí dodnes.

Výročí 55 let:

Ing. Miroslav Kumstýř

Narodil se 14. 2. 1966 v Městci Králové (okres Nymburk). Mládí prožil v Jablonci nad Nisou, kde také absolvoval gymnázium. V letech 1984 až 1988 vystudoval obor geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT v Praze. Od roku 1988 do roku 1994 pracoval jako geodet u Koncernového geodetického střediska ČEZ, s. p. Od roku 1995 do roku 2000 pak jako samostatný geodet ve firmě SMALL, spol. s r. o. v Poličce. V dubnu 2000 nastoupil do resortu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního jako vedoucí referátu obnovy operátu na Katastrální pracoviště (KP) Pardubice Katastrálního úřadu (KÚ) pro Pardubický kraj. Od ledna 2008 se stal ředitelem KP v Chrudimí KÚ pro Pardubický kraj. Během své praxe získal Úřední oprávnění zeměměřického inženýra, je činný v tělovýchově, je předsedou florbalového oddílu v Přelouči.

Výročí 60 let:

RNDr. Miroslav Kronus

Narodil se 15. 2. 1961 ve Vlašimi (okres Benešov). Studium oboru fyzická geografie a kartografie na Přírodovědecké fakultě UK v Praze zakončil státní závěrečnou zkouškou v roce 1984 a titul RNDr. získal rigorózní zkouškou na stejné fakultě v roce 1985. Do roku 1991 pracoval ve Státním ústředním archivu (dnes Národní archiv) jako správce Sbírký map a plánů. Od roku 1991 je zaměstnán v Zeměměřickém úřadu (tehdy ústavu) a jeho Ústředním archivu zeměměřičtví a katastru (ÚAZK). Od 1. 1. 2004 působí jako vedoucí ÚAZK. Věnuje se zejména digitalizaci archivních sbírek s cílem umožnit jejich nahlížení a využití v co největší míře dálkovým přístupem, bez nutnosti návštěvy badatelny. Příležitostně a pro radost se vedle svého povolání věnuje amatérské ornitologii.

Ing. Ivana Řeháková

Narodila se 16. 2. 1961 v Teplících. V roce 1985 ukončila studium geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT v Praze. Od roku 1991, kdy nastoupila Středisko geodézie v Mostě, pracuje v resortu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního. V roce 2005 se stala

ředitelkou Katastrálního pracoviště Louny Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj.

Ing. Ludmila Šíková

Narodila se 14. 1. 1961 v Sušici (okres Klatovy). V roce 1984 dokončila studium geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT v Praze. V září 1984 nastoupila do Geodézie, n. p., Plzeň. Se změnami organizačního uspořádání resortu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního se změnil název i zařazení tohoto pracoviště. V roce 1993 se stala vedoucí oddělení aktualizace Katastrálního úřadu (KÚ) Plzeň-město, od 1. 3. 2008 byla ředitelkou Katastrálního pracoviště Plzeň-město KÚ pro Plzeňský kraj. Tuto funkci vykonávala až do roku 30. 6. 2020, poté odešla do důchodu.

Ing. Lubomír Týč

Rodák z Frýdlantu v Čechách (okres Liberec) se narodil 25. 1. 1961. Po absolvování gymnázia v Liberci studoval v letech 1979–1983 obor geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT v Praze. Od ukončení školy pracuje v organizacích resortu Českého úřadu geodetického a katastrálního, dnes Českého úřadu zeměměřického a katastrálního. Nastoupil do oddílu geometrických plánů na Středisko geodézie (SG) v Liberci, Geodézie, n. p., Liberec. V letech 1983–1984 vykonával základní vojenskou službu ve VTOPÚ Dobruška a po té pokračoval na původním pracovišti. Od 1. 3. 1992 byl vedoucím SG Liberec, v letech 1993 až 2003 byl vedoucím odboru katastru nemovitostí Katastrálního úřadu (KÚ) v Liberci, v roce 2004 ředitelem Katastrálního pracoviště Liberec. Ve stejném roce se stal vedoucím oddělení katastru nemovitostí odboru 22 ČÚZK, od 1. 1. 2006 byl jmenován ředitelem KÚ pro Liberecký kraj.

Výročí 65 let:

Ing. Petr Dvořáček

Pražský rodák, narozen 22. 3. 1956, studoval obor geodézie a kartografie na Fakultě stavební (FSv) ČVUT v Praze, studium ukončil v roce 1980 státní závěrečnou zkouškou. Téhož roku nastoupil do Geodézie, n. p. Praha, do provozu fotogrammetrie. V letech 1984–1994 pracoval jako odborný asistent na katedře mapování a kartografie FSv ČVUT. Od roku 1995 uplatňoval svoje zaměření na fotogrammetrii v několika soukromých firmách. V roce 2004 se vrátil do resortu, do Zeměměřického úřadu, Praha (ZÚ) na místo vedoucího odboru správy a užití geoinformací. V roce 2014 se stal ředitelem zeměměřické sekce ZÚ. Přestože se věnuje v posledních letech celé oblasti zeměměřičtví, zůstává i nadále v užším kontaktu s fotogrammetrií, mj. působí aktivně ve Společnosti pro fotogrammetrii a dálkový průzkum, je členem národního komitétu této společnosti. Bohaté zkušenosti z praxe uplatňuje také v činnosti Terminologické komise ČÚZK, již je členem.

Ing. Zdeněk Kalčík

Narodil se 6. 2. 1956 v Klatovech. V roce 1980 ukončil studium geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT v Praze. Pracovat začal

v roce 1980 v Geodézii Plzeň, n. p. a od té doby je zaměstnancem organizací resortu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního v rodném kraji. Je držitelem úředního oprávnění k ověřování zeměměřických činností. V roce 2008 byl jmenován ředitelem Katastrálního pracoviště Klatovy Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj. Mezi jeho mimopracovní aktivity patří expediční a zámořské cestování a fotografování přírody.

Ing. Jitka Stoklasová

Narodila se 1. 3. 1956 v Chebu. Studium geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT v Praze ukončila státní závěrečnou zkouškou v roce 1981. Od toho roku až do roku 1989 pracovala jako geodetka a prováděla měřické práce mj. v organizacích VHMP-VS Praha a ZKŠ, n. p., Blatná v Karlových Varech. V resortu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního (dříve ČÚGK) pracuje od 1. 9. 1989, kdy nastoupila do Geodézie Plzeň. Od 1. 1. 1991 do 31. 8. 1993 byla vedoucí oddílu na pracovišti Krajské geodetické a katastrální správy Plzeň. Od 1. 9. 1993 pracuje na Katastrálním úřadě (KÚ) v Karlových Varech, do 31. 10. 1994 jako vedoucí oddělení katastrálních operátů, od 1. 11. 1994 do 31. 12. 2003 byla jeho ředitelkou, od 1. 1. 2004 je ředitelkou KÚ pro Karlovarský kraj. Zasloužila se podstatnou měrou např. na úspěchu zasedání komise FIG v roce 2010, věnuje se aktivně i svým koníčkům – lyžování, cestování a horským kolům.

Výročí 70 let:

Ing. Jiří Barták

Narodil se 18. 3. 1951 v Praze. Studoval na Fakultě stavební ČVUT v Praze obor geodézie a kartografie, zaměření fotogrammetrie a studium zakončil v roce 1975. Po té nastoupil k provozu mapování Geodézie, n. p., Liberec a podílel se mimo jiné na vytyčovací práci při stěhování děkanského kostela v Mostě. V následné praxi prošel všemi etapami obnovy operátu a účelového mapování v Severočeském kraji. Na pracovišti Střediska geodézie v Děčíně se začal zabývat pozemní fotogrammetrií a v roce 1980 přešel na fotogrammetrické pracoviště v Liberci. Zde se věnoval především měření deformací a kalibraci fotogrammetrickými metodami, automatizaci zpracování analytické aerotriangulace a obnově operátu. V roce 1985 byl jmenován členem studijní skupiny FIG – 6C pro měření deformací. Po tříleté praxi v oddělení technicko-ekonomické přípravy výroby přešel v rámci reorganizace do oddělení dohledu a inspekce Krajské geodetické a kartografické správy v Liberci, kde zároveň absolvoval i stáž na ČÚGK. Po vzniku Zeměměřického a katastrálního inspektorátu (ZKI) byl od 1. 1. 1993 zástupcem ředitele a od února 1994 ředitelem ZKI v Liberci. Tuto funkci vykonával až do roku 2016, poté odešel do důchodu. Do té doby byl i členem zkušební komise pro získání úředního oprávnění k ověřování výsledků zeměměřických činností. Je držitelem úředního oprávnění pro ověřování prací dle § 13, odst. 1, písm. a, b, c zákona č. 200/1994 Sb. Ve volném čase se věnuje zejména orientačnímu běhu, vysokohorské turistice a turistice spojené s rozhlednami. V důchodu složil zkoušku prokazující znalost hub.

Doc. RNDr. Ján Feranec, DrSc.

Narodil sa 19. 1. 1951 v Pobedime (okres Nové Mesto nad Váhom). Po skončení odboru geografia na Prírodovedeckej fakulte (PrIF) Univerzity Komenského (UK) v Bratislave v roku 1974 nastúpil do Geografického ústavu (GÚ) Slovenskej akadémie vied (SAV) v Bratislave, oddelenia geoekológie. V roku 1976 získal titul RNDr. a prešiel do oddelenia geoinformačných systémov a diaľkového prieskumu Zeme (DPZ), kde v rokoch 1989 až 1992 bol jeho vedúcim. Organizačné schopnosti využil aj ako vedúci oddelenia kartografie a geoinformatiky (1992 až 2002), súčasne zástupca riaditeľa (2001 a 2002) a riaditeľa GÚ SAV (2002 až 2006). Ako riaditeľ sa pričínil o jeho rozvoj najmä v oblasti geoinformatiky. Vedeckú hodnosť kandidáta geografických vied (CSc.) získal v roku 1982, za docenta sa habilitoval v roku 1996 a vedeckú hodnosť doktora geografických vied získal v roku 2007. V rokoch 1986 až 1996 externe prednášal na PrIF UK predmet DPZ poslucháčom geografie. Je školiteľom doktorandov a doteraz vychoval 3 vedeckých zamestnancov. Je autorom alebo spoluautorom 11 monografií, z toho sú dve zahraničné, v ďalších 12 má 12 kapitol (z toho 11 publikovaných v zahraničí) a 170 pôvodných vedeckých prác publikovaných u nás i v zahraničí (10 má aj v časopise GaKO). Ohlas na jeho práce predstavuje 2 215 citácií. Spolupracoval na 11 medzinárodných vedeckých projektoch (ako koordinátor za GÚ SAV). V rámci štátneho plánu základného výskumu VEGA pracoval na 6 projektoch, z toho na 3 ako vedúci. Obsahom riešenia domácich i európskych projektov boli problémy analýzy a hodnotenia krajiny a jej zmien na báze leteckých a satelitných snímok. V rámci DPZ spolupracoval aj s Výskumným ústavom geodézie a kartografie v Bratislave. Patrí k priekopníkom využívania údajov DPZ na Slovensku a možno ho zaradiť medzi popredných slovenských a aj medzinárodne uznávaných geografov. Je členom viacerých významných komisií. Okrem iných komisie na obhajobu doktorandských dizertačných prác odboru geodézia a kartografia (od roku 2004) a technickej komisie Geodézia a kartografia Slovenského ústavu technickej normalizácie (od roku 2008), ako aj podpredseda komisie senzorom riadeného mapovania Medzinárodnej kartografickej asociácie – ICA (od roku 2014). V rokoch 1990 až 2004 bol výkonným redaktorom Geografického časopisu. Za vedeckovýskumnú a publikačnú činnosť bol spolu s ďalšími spolupracovníkmi viackrát ocenený (3-krát Cena SAV a 3-krát Prémia Literárneho fondu).

Výročí 75 rokov:

Ing. Michal Mucha

Narodil sa 29. 3. 1946 v Bánove (okres Nové Zámky). Po skočení odboru geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1970 nastúpil do Oblastného ústavu geodézie v Bratislave – Stredisko geodézie (SG) Nové Zámky, kde pracoval v oblasti evidencie nehnuteľností a vyhotovovania geometrických plánov (GP). 1. 1. 1973 prešiel do Správy geodézie a kartografie (SGK) v Bratislave ako vedúci SG Nové Zámky. Od 1. 4. 1985 do 31. 8. 1990 pôsobil ako odborný poradca pre aktualizáciu

ciu katastra v Havane. Po návrate z Kuby pracoval do konca roku 1990 ako vedúci odborný referent SG Nové Zámky a v rokoch 1991 a 1992 opäť ako vedúci SG Nové Zámky. Od 1. 1. 1993 do 23. 7. 1996 bol riaditeľom Správy katastra (SK) Nové Zámky, Katastrálneho úradu (KÚ) v Bratislave. Od 24. 7. 1996 do 12. 12. 2000 bol vedúcim katastrálneho odboru Okresného úradu (KOOÚ) Nové Zámky a od 13. 12. 2000 do 31. 12. 2001 tu pracoval ako pracovník referátu overovania GP a geodetických činností. V tejto funkcii pokračoval aj od 1. 1. 2002 do 31. 12. 2010 v SK Nové Zámky, KÚ v Nitre. V rokoch 1999 až 2001 absolvoval 4 semestre štúdia pre súdnych znalcov v odbore geodézia a kartografia na Ústave súdneho znalectva SvF Slovenskej technickej univerzity v Bratislave. V rokoch 2002 až 2006 bol členom Výkonného výboru Slovenskej spoločnosti geodetov a kartografov a zastával funkciu podpredsedu. Do dôchodku odišiel 1. 1. 2011.

Ing. Petr Polák

Narodil sa 7. 1. 1946 v Praze na Žižkově. V roce 1964 zde maturoval a v roce 1969 absolvoval obor geodézie a kartografie Fakulty stavební (FSv) ČVUT v Praze. V roce 1980 zde při zaměstnání absolvoval dvouleté postgraduální studium. Do měřické praxe nastoupil v roce 1969 u tehdejší Inženýrské geodézie, Praha, pozdější Geodézie, Praha. Od roku 1980 byl vedoucím oddělení přípravy výroby a odbytu, v letech 1991-1996 zástupcem ředitele. V tomto státním podniku, který byl zrušen bez likvidace, setrval jako poslední ředitel až do 30. 9. 1997. Poté nastoupil do firmy GEOFOT ve Staré Lysé, od dubna 1999 do ledna 2001 byl zástupcem ředitele Geodézie ČR, s. r. o. a od dubna 2003 do prosince 2007 působil v oddělení správy nemovitého majetku Vojenské ubytovací a stavební správy Praha v resortu ministerstva obrany. Od ledna 2001 je až dodnes členem rodinného sdružení Geodézie Pokorná - Polák, v důchodu jako osoba samostatně výdělečně činná. V měřické praxi pracoval při technickém mapování a podrobném měření, pro budování geodetických sítí a vytyčování hranic pozemků i staveb. Získal velmi bohaté praktické i manažerské zkušenosti. Je autorem několika rezortních metodických návodů bývalého ČÚGK z oblasti inženýrské geodézie, mikrofilmové dokumentace operátů Evidence nemovitostí a podrobných bodových polí. V roce 1992 byl zástupcem resortu při novele stavebního zákona a prováděcích vyhlášek. V období let 1990-1994 byl členem zkušební komise k udělení oprávnění odpovědného geodeta. Od roku 2000 byl několik let členem zkušební komise ČÚZK pro udělování oprávnění ÚOZI. Dodnes je lektorem Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického pro vzdělávání uchazečů o ÚOZI a členem zkušebních komisí oboru geodézie a kartografie při státních závěrečných zkouškách na FSv ČVUT a VŠB - TU Ostrava. Na obou vysokých školách pravidelně externě přednáší o zeměměřičtví v soukromém a veřejném právu. Známá je i jeho bohatá publikační činnost v časopisu Zeměměřič a na odborných seminářích a konferencích. Členem dřívější Československé vědeckotechnické společnosti byl od roku 1972, v roce 1990 se stal zakládajícím členem Českého svazu geodetů a kartografů (ČSGK), v období od listopadu 1993 do února 2006 byl jeho předsedou. Po té byl předsedou revizní komise ČSGK, od ledna 2016 do února 2020 byl členem Rady ČSGK. Ve

funkci předsedy ČSGK se významně zasloužil o mezinárodní úspěch pracovního týdne zeměměřičů FIG Working Week Prague 2000 a každoroční setkávání českých, slovenských a polských geodetů. Je čestným členem Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Viz také GaKO 51/94, 2006, č. 4, s. 81.

Doc. Ing. Jaroslav Šíma, PhD.

Narodil sa 3. 3. 1946 v okresnom meste Písek (Česká republika – ČR). Po absolvovaní odboru stavebná údržba a rekonštrukcia tratí na Fakulte prevádzky a ekonomiky dopravy a spojov (PEDaS) Vysokej školy dopravnej (VŠD) v Žiline v roku 1969 nastúpil na Katedru geodézie a geotechniky – od roku 1994 Katedra geodézie (KG) Fakulty PEDaS – od roku 1990 Stavebná fakulta (SvF) VŠD – od roku 1980 Vysoká škola dopravy a spojov – VŠDS a od 23. 10. 1996 Žilinská univerzita (ŽU) ako asistent. V roku 1980 získal vedeckú hodnosť kandidáta technických vied a za docenta bol vymenovaný v roku 1990. V rokoch 1993 až 1997 vykonával akademickú funkciu prodekan SvF VŠDS/ŽU. Vedúcim KG SvF ŽU bol od 1. 7. 2000 do 1. 7. 2011. Má zásluhu na modernizácii výučby a prístrojového vybavenia KG SvF ŽU. Vo výskumnej činnosti sa zamerl na oblasť inžinierskej geodézie, ktorú orientuje hlavne na rezort dopravy, a ktorá je často spojená s geodetickými meraniami. Je spoluautorom 3 dočasných vysokoškolských skrípt, autorom alebo spoluautorom vyše 10 odborných prác a autorom metodického návodu. Referoval na konferenciách a sympóziách u nás i v zahraničí. Známý je tiež ako projektant sánkarských dráh. Projektoval sánkarskú dráhu v Smržovke (Jizerské hory – ČR) a sánkarský trenážer v Starom Smokovci. Tiež vypracoval podklady na projekt rekonštrukcie skokanského mostíka na Štrbskom Plese, kde vykonal aj geodetické merania. Zaoberal sa aj návrhom na vytvorenie nových zjazdových tratí vo Vysokých Tatrách. Pedagogickú činnosť ďalej vykonáva. Do dôchodku odišiel 3. 3. 2008.

Výročí 80 let:

Ing. Josef Kamler

Narodil se 11. 1. 1941 v Hrabšíně (okres Šumperk), kde dodnes žije. Po maturitě na SPŠ stavební v Brně v roce 1959 nastoupil k bývalému Oblastnímu ústavu geodézie a kartografie v Opavě, po jednoleté praxi odešel na základní vojenskou službu. Po ní vystudoval obor geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT v Praze, studium ukončil v roce 1969. Nastoupil na Středisko geodézie (SG) v Šumperku. Na středisku zastával různé funkce – byl odpovědným geodetem, vedoucím oddílu a od roku 1990 vedoucím SG, od roku 1993 ředitelem Katastrálního úřadu v Šumperku. Tuto funkci vykonával až do roku 2002, poté se ještě podílel na digitalizaci katastrálních map v okrese Šumperk, a to až do konce roku 2015. Je držitelem oprávnění odpovědného geodeta a oprávnění na ověřování geodetických činností.

Doc. Ing. Jozef Štubňa, PhD.

Narodil sa 13. 2. 1941 v Pohorelskej Maši (dnes časť obce Pohorelá v okrese Brezno). Po skončení zememeračského inžinierstva na Sta-

vebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1963 nastúpil do Ústavu geodézie a kartografie v Žiline, kde vykonával fotogrametrické práce. V roku 1968 prešiel na Katedru geodézie a geotechniky – od roku 1994 Katedra geodézie Fakulty prevádzky a ekonomiky dopravy a spojov – od roku 1990 SvF Vysokej školy dopravnej – od roku 1980 Vysoká škola dopravy a spojov a od 23. 10. 1996 Žilinská univerzita v Žiline ako výskumný pracovník a od roku 1971 ako odborný asistent. V roku 1979 získal vedeckú hodnosť kandidáta technických vied a za docenta pre odbor geodézia bol vymenovaný v roku 1984. Vo vedeckovýskumnej činnosti sa zamerával na oblasť inžinierskej geodézie. Je autorom alebo spoluautorom 1 knižnej publikácie (Žilina, EDIS 1998), 4 dočasných vysokoškolských skript, 55 odborných a vedeckých prác a 25 výskumných správ. Mal úspešnú spoluprácu s praxou. Pedagogickú činnosť ďalej vykonával až do 31. 8. 2009. Do dôchodku odišiel 14. 2. 2001.

Výročí 85 let:

Doc. Ing. Jaroslav Michal, CSc.

Narodil sa 16. 2. 1936 v Praze, kde absolvoval gymnázium a roku 1959 Zeměměřickou fakultu ČVUT. Do praxe nastoupil na Středisku geodézie v Rakovníku, později ve Slaném, kde byl od roku 1963 vedoucím pracoviště. V závěru roku 1964 se stal vedoucím oddělu Oblastního ústavu geodézie v Praze. V roce 1967 na základě konkurzu přešel na místo samostatného odborného pracovníka ve Výzkumném ústavu geodetickém, topografickém a kartografickém. Od roku 1972 působil jako odborný asistent na katedře mapování a kartografie Fakulty stavební (FSv) ČVUT v Praze. V dubnu 1977 obhájil kandidátskou práci, docentem pro obor mapování byl jmenován roku 1982. Byl školitelem doktorandů, vedoucím diplomových prací a předsedou či členem komisí státních závěrečných zkoušek, byl garantem bakalářského studia oboru katastr nemovitostí na FSv. Odborně se zaměřil zejména na oblast katastru nemovitostí a územních informačních systémů. Je autorem několika skript, spoluautorem monografie a autorem řady výzkumných zpráv. Za svou pedagogickou činnost získal „Uznání rektora ČVUT“ a „Medaili ČVUT“. Více viz GaKO 31/74, 1986, č. 2, s. 49, GaKO 41/84, 1996, č. 4, s. 87.

Ing. Vladimír Soviš

Narodil se 9. 2. 1936 ve Starém Městě u Uherského Hradiště, absolvoval zeměměřické studium na Fakultě stavební ČVUT v Praze. Od roku 1960 pracoval v bývalém Ústavu geodézie a kartografie, Brno, od roku 1968 v Geodézii Brno, jako provozní inženýr a výzkumný pracovník. V letech 1971–1978 byl externím učitelem Střední průmyslové školy stavební v Brně. Roku 1978 byl pověřen vedením Střediska geodézie (SG) ve Vyškově a od roku 1989 působil ve funkci vedoucího SG, od roku 1993 Katastrálního úřadu, v Uherském Hradišti. Funkci ředitele zastával do 30. 9. 1999.

Výročie 90 rokov:

Ing. Štefan Honti

Narodil sa 12. 3. 1931 v Bratislave. Po absolvovaní zememeračského inžinierstva na Fakulte inžinierskeho staviteľstva Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1954 nastúpil do Geodetického, topografického a kartografického ústavu v Bratislave, od 1. 1. 1957 Geodetický ústav, kde ako vedúci meračskej čaty vykonával vĺčovanie a zhusťovanie bodov, topografickú revíziu a trianguláciu. Od 1. 1. 1966 do 30. 9. 1969 pracoval v Inžinierskogeologickom a hydrogeologickom prieskume, n. p., Žilina, závod v Bratislave. Tu vykonával meranie profilov, vytýčenie a meranie prieskumných diel a tematické mapovanie. 1. 10. 1969 prešiel do Slovenskej správy geodézie a kartografie, od 1. 7. 1973 Slovenský úrad geodézie a kartografie a od 1. 1. 1993 Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, kde ako vedúci odborný referent – špecialista pracoval v oblasti geodetických základov, inžinierskej geodézie, metrológie, normalizácie a medzinárodnej spolupráce. Bol členom skúšobných komisí na preverovanie kvalifikácie pracovníkov, ktorí majú overovať geometrické plány a iné výsledky geodetických prác a vykonávať funkciu zodpovedného geodeta. Je nositeľom rezortného vyznamenania. Do dôchodku odišiel 30. 6. 1994.

Prof. RNDr. Ing. Lubomír Kubáček, DrSc.

Narodil se 1. 2. 1931 v Bratislavě. Zde studoval zeměměřické inženýrství na Slovenské vysoké škole technické (SVŠT) v letech 1950 až 1954. Po absolvování vysoké školy nastoupil do Geodetického ústavu v Bratislavě. V období 1955–1964 jako mimořádný posluchač vystudoval matematickou statistiku a matematickou analýzu na Přírodovědecké fakultě (PF) Univerzity Komenského (UK). Titul RNDr. získal v roce 1969. V letech 1962–1981 pracoval na Ústavu teorie měření SAV a poté působil na Matematickém ústavu SAV ve funkcích vedoucího oddělení matematické analýzy, ředitele a vedoucího vědeckého pracovníka. Od 1. 9. 1994 byl vedoucím katedry matematické analýzy a aplikací matematiky PF Univerzity Palackého v Olomouci. Vědeckou hodnost kandidáta technických věd získal v roce 1965 a vědeckou hodnost doktora fyzikálně-matematických věd v roce 1980 z vědního oboru geodézie. Od roku 1987 byl členem korespondentem SAV a od roku 1988 členem korespondentem ČSAV jako matematik. Docentem a poté profesorem pro pravděpodobnost a matematickou statistiku byl jmenován v roce 1990. Přednášel externě na Matematicko-fyzikální fakultě UK, kde byl i členem komise pro státní závěrečné zkoušky, komise pro rigorózní zkoušky a komisí pro obhajobu kandidátských a doktorských disertačních prací ve vědním oboru pravděpodobnost a matematická statistika. Významná byla jeho spolupráce s oborem geodézie a kartografie na SVŠT. Dlouhou dobu vedl odborné semináře na aktuální témata z teorie odhadu a optimálního designu experimentu, související s rozvojem geodézie, především geodetických sítí. Podobný charakter měla i jeho spolupráce s VÚGK v Bratislavě. Jeho vědecká a odborná činnost je bohatá po stránce tematické i počtem publikací, přednesených referátů, vyřešených výzkumných úloh, zastávaných funkcí, konzultací, recenzí aj. Je autorem či spoluautorem asi 245 publikací a 5 knižních monografií. V mezinárodní geodetické asociaci (IAG) a v KAPG byl dlouholetým koordinátorem témat a členem mezinárodních studijních sku-

pin. Aktivní byl v dalších 35 odborných a organizačních funkcích. Jeho práce byla oceněna mnohými vyznamenáními a tituly, např.: 1. cena XI. kongresu FIG v Římě (1965), Stříbrná čestná plaketa A. Stodoly za zásluhy v technických vědách (SAV), Čestný titul Zasloužilý člen JČSMF a JSMF, Pamětní medaile 50. výročí založení SVŠT Za významné zásluhy o rozvoj o rozvoj matematiky a fyziky, Bolzanova medaile (ČSAV 1991), Zlatá Hroncova medaile (SAV 1991), medaile Univerzity Komenského v Bratislavě (1991), Zlatá medaile Univerzity Palackého v Olomouci (2001) a Medaile za zásluhy o rozvoj vědy (SAV 2001). Více viz GaKO 26/69, 1981, č. 3, s. 75, GaKO 36/79, 1991, č. 2, s. 42, GaKO 46/89, 2001, č. 12, s. 324.

RNDr. Jiří Novotný

Narodil se 30. 1. 1931 v Klatovech. Absolvoval studia oboru fyzické a regionální geografie na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Po absolvování vysoké školy nastoupil do Kartografického a reprodukčního ústavu, pozdější Kartografie Praha, a. s., kde byl odpovědným redaktorem všeobecných zeměpisných map. K jeho základním dílům patří unikátní třicetisvazkový soubor *Poznáváme svět*, který vycházel v letech 1961–1991, jehož odpovědným redaktorem byl od počátku do konce, a *Kapesní atlasy světa* v české i v cizojazyčných mutacích. Jako specialista se cíleně věnoval výchově mladých redaktorů. Od roku 1948 je členem České geografické společnosti.

Výročí 95 let:

Ing. Jaroslav Kouba, CSc.

Narodil se 24. 2. 1956 v Praze. V roce 1945 ukončil studium gymnázia, v roce 1949 studium geodézie a kartografie na ČVUT v Praze. Po studiích prošel různými úseky výroby, v letech 1951 až 1956 pracoval v odboru geodetických základů a inženýrské geodézie ve Státním zeměměřičkém a kartografickém ústavu v Praze. Získal bohaté praktické zkušenosti, které díky své vysoké odborné kvalifikaci, mohl plně uplatnit při vykonávání odpovědných řídicích funkcí, které mu byly postupně svěřovány od roku 1956, kdy nastoupil na bývalou Ústřední správu geodézie a kartografie. Vedl zde úsek vědy a techniky, později odbor kartografického vydavatelství. Podílel se na projektech mapovacích prací v Sýrii a v Iráku, řídil i práce na vydání oceněného národního Atlasu ČSSR. V roce 1966 absolvoval Vysokou školu ekonomickou. Své výborné jazykové schopnosti uplatnil při rozvíjení mezinárodní geodetické spolupráce resortu. V letech 1970 až 1978 byl náměstkem předsedy Českého úřadu geodetického a kartografického. V roce 1979 byl jmenován ředitelem Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického. Tuto funkci vykonával do roku 1986, po té až do roku 1990 byl vedoucím Odvětvového informačního střediska. Úzce spolupracoval s vysokou školou, kde byl předsedou komise pro státní zkoušky a členem komise pro obhajobu kandidátských disertačních prací na oboru geodézie a kartografie ČVUT. Bohatá je i jeho publikační činnost. Po řadu let byl předsedou Společnosti geodézie a kartografie dřívější Československé vědeckotechnické společnosti. Jeho práce byla oceněna řadou uznání a vyznamenání. V letech 1970–1976 byl členem redakční rady Geodetického a kartografického obzoru a byl autorem překladů ano-

tačí do němčiny. Více viz GaKO 21/64, 1976, č. 2, s. 59, GaKO 31/74, 1986, č. 2, s. 47.

Blahopřejeme!

Z dalších výročí připomínáme:

Ing. Ján Bačík

Narodil sa 3. 3. 1926 v Piešťanoch. Po skončení zememeračského inžinierstva na odbore špeciálnych náuk Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1950 nastúpil do Slovenského zememeračského a kartografického ústavu (SLOVZAKÚ) v Bratislave, kde vykonával práce fotogrametrického mapovania na Pohroní. V rokoch 1951 až 1953 vykonával základnú vojenskú službu, počas ktorej sa podieľal na mapovaní vojenského výcvikového priestoru. Po jej skončení sa vrátil do SLOVZAKÚ (od 1. 1. 1954 Geodetický, topografický a kartografický ústav – GTKÚ), detašovaného pracoviska v Modre-Harmónii, kde ako vedúci kartografického oddelenia pracoval na tvorbe Štátnej mapy 1 : 5 000 – odvodenej. Od 1. 1. 1957 v Kartografickom a reprodukčnom ústave (KRÚ) v Modre-Harmónii, od roku 1963 v Bratislave (ktorý vznikol rozdelením GTKÚ), vo funkcii hlavného inžiniera riadil vyhotovovanie vydavateľských originálov topografických máp 1 : 25 000, tvorbu odvodených máp 1 : 50 000 a neskôr aj tvorbu máp pre školy a verejnosť. Od roku 1968 pôsobil v Kartografii, n. p., Bratislava (vznikla z KRÚ a 1. 1. 1970 bola premenovaná na Slovenskú kartografiu, n. p.) ako vedúci redakčno-zostaviteľského strediska a v rokoch 1975 až 1986 ako vedúci kartografickej prevádzky. Bol autorom rukopisov *Dejiny kartografie Slovenska* v zrkadle globálnych dejín kartografie a *Písmo v mapovom obraze*, pre ktoré sa nenašiel vydavateľ. Na dôchodku pokračoval v štúdiu dejín kartografie. Do dôchodku odišiel 3. 3. 1986. Zomrel v Bratislave 18. 8. 2015.

Ing. Dr. František Brož, CSc.

Narodil se 5. 2. 1916 ve Čkyni u Volyně (okres Prachatice). Studoval na prachatickém gymnáziu, zeměměřičké inženýrství na ČVUT v Praze (absolvoval v roce 1939) a souběžně matematiku a astronomii na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. V létě 1939 začal pracovat v Triangulační kanceláři ministerstva financí, po válce pokračoval v tehdejší Zeměměřičkém úřadě a později ve Státním zeměměřičkém a kartografickém ústavu. V roce 1949 získal hodnost doktora technických věd. V roce 1954 se stal prvním ředitelem nově vzniklého Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického a tuto funkci vykonával až do roku 1966. V tom roce se stal ředitelem technického odboru ČÚGK, od roku 1971 do roku 1977, kdy odešel do důchodu, byl vedoucím racionalizačního střediska v Geodetickém ústavu Praha. Významný je jeho podíl na budování geodetických základů republiky (včetně astronomicko-geodetické sítě) a rozvíjení mezinárodní spolupráce. Na rozvoji geodézie a kartografie se podílel i jako člen různých vědeckých a poradních sborů. S mimořádným zájmem sledoval rozvoj automatizace geodetických a kartografických prací. Za odbornou aktivitu se mu dostalo státního

vyznamenání a dalších uznání. Zemřel 12. 10. 2003 v Praze. Více viz GaKO 21/64, 1976, č. 2, s. 59, GaKO 31/74, 1986, č. 2, s. 47, GaKO 36/79, 1991, č. 2, s. 43.

Ing. Elemír Bukovinský

Narodil sa 29. 1. 1911 v Spišskej Novej Vsi. Do štátnej zememeračskej služby nastúpil v roku 1940. Do roku 1950 ako pracovník Povereníctva techniky vykonával práce spojené s budovaním štátnej nivelačnej siete. V týchto prácach pokračoval aj v Slovenskom zememeračskom a kartografickom ústave a v Geodetickom, topografickom a kartografickom ústave v Bratislave ako vedúci nivelačného oddelenia. V Geodetickom ústave v Bratislave vykonával funkcie vedúceho oddelenia technickej kontroly, projektanta, vedúceho mapovej dokumentácie a vedúceho útvaru obrany do roku 1976. Bol spoluautorom známej geodetickej príručky „GEO-TOPPO“, ktorá vyšla v dvoch vydaniach. Do dôchodku odišiel v roku 1976. Zomrel v Bratislave 13. 1. 2004.

Ing. Július Cagaň

Narodil sa 7. 1. 1931 v Prievidzi. Vysokoškolské štúdium začal na Strojnickej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT), ale do druhého ročníka prestúpil na odbor zememeračského inžinierstva na Fakulte stavebného a zememeračského inžinierstva SVŠT v Bratislave, ktoré ukončil v roku 1954. Nastúpil do Geologického prieskumu, n. p., Banská Štiavnica. Tam sa venoval 12 rokov prácam v oblasti topografie, fotogrametrie a banského merania. Bol vedúcim meračom závodu a napokon aj vedúcim závodu. V roku 1966 nastúpil pedagogickú dráhu na Strednej priemyselnej škole stavebnej (SPŠS) v Banskej Štiavnici. Po dvoch rokoch prešiel na SPŠS v Žiline, kde pôsobil až do roku 1994, a pričiniť sa o založenie študijného odboru geodézia na tejto škole. Ako dôchodca pôsobil na Katedre geodézie Stavebnej fakulty Žilinskej univerzity v Žiline do 30. 6. 2001. Popri pedagogickej činnosti sa venoval maľovaniu krajínok a písaniu básní. Do dôchodku odišiel v roku 1994. Zomrel v Žiline 30. 1. 2012.

Ing. Jaroslav Culek, CSc.

Narodil se 28. 3. 1926 v Broumově (okres Blansko). Po absolvování zeměměřických studií na Vysoké škole technické v Brně (1952) prošel praxí geodeta tehdejších Československých státních drah v Olomouci a v brněnském Hydroprojektu. Od roku 1962 působil jako odborný asistent katedry geodézie Stavební fakulty Vysokého učení technického v Brně (VUT). Podílel se na obnově studia oboru Geodézie a kartografie na VUT v Brně, kde zajišťoval především výuku fotogrametrie. Kandidátskou práci se zaměřením na blízkou fotogrametrii obhájil v roce 1979. Byl autorem řady skript a učebních pomůcek. Zanedbatelná není ani jeho publikační činnost v domácím i zahraničním odborném tisku a ve sbornících z konferencí. Byl velkým milovníkem přírody. Do důchodu odešel v roce 1989. Zemřel 10. 2. 2009.

Otto Čéti (tiež Cséti)

Narodil sa v roku 1836 v Budíne (dnes časť Budapešti). V roku 1862 absolvoval Banskú a lesnícku akadémiu (BLA) v Banskej Štiavnici.

Potom pracoval na viacerých miestach. V roku 1872 sa natrvalo usadil v Banskej Štiavnici ako profesor meračstva na BLA a toto pôsobenie bolo najplodnejším obdobím jeho života. Skonstruoval viaceré meracie prístroje a pomôcky: štiavnický statív, centračný tanier, tachymeter, závesný nivelačný prístroj, sklonomer a iné. Význam jeho odbornej a vedeckej práce nespočíval len v konštrukčnej činnosti. Bol tiež autorom učebníc z geodézie a banského meračstva, ktoré sa využívali aj v praxi. Do dôchodku odišiel v roku 1902. Zomrel v Lučivnej (okres Poprad) 9. 8. 1906.

RNDr. Vladimír Dolníček

Narodil se 22. 2. 1936 v Brně. Absolvoval oboru kartoreprodukční výroby Střední školy uměleckoprůmyslové v Bratislavě (1964) a obor geografie a kartografie Přírodovědecké fakulty University Jana Evangelisty Purkyně v Brně (1970). V letech 1954-1971 byl zaměstnancem resortu Ministerstva Národní obrany (VZÚ Praha a VKÚ Banská Bystrica), odkud přešel do dřívější Geodézie Brno, kde působil od roku 1975 jako vedoucí provozu kartografie, polygrafie a mikrofilmu. Od roku 1990 zastával funkci ředitele Kartografického vydavatelství, Geodézie, a. s. Brno a zaměřoval se zejména na tvorbu a vydávání orientačních plánů měst. Zemřel 2. 7. 2001 v Brně.

Ladislav Ehn

Narodil sa 13. 2. 1916 v Turčoku (okres Revúca). Do štátnej zememeračskej služby nastúpil v roku 1953 do Slovenského zememeračského a kartografického ústavu v Bratislave. V Bratislave ďalej pôsobil v Geodetickom, topografickom a kartografickom ústave, v Správe geodézie a kartografie na Slovensku, v Geodetickom ústave a v Slovenskej správe geodézie a kartografie (SSGK – od 1. 7. 1973 Slovenský úrad geodézie a kartografie). V týchto organizáciách pracoval na úseku ekonomiky a plánovania, kde prešiel rôznymi funkciami až po vedúceho ekonomického odboru SSGK. Bol účastníkom Slovenského národného povstania. V roku 1974 sa stal nositeľom „Čestného uznania za zásluhy o rozvoj geodézie a kartografie“. Do dôchodku odišiel v roku 1976. Zomrel v Bratislave 14. 7. 2007.

Ing. Miroslav Ezechýl

Narodil se 15. 2. 1931 ve Zděchově (okres Vsetín). Vystudoval obor geodézie na Vojenské technické akademii v Brně (1956), poté pracoval v Geodetickém ústavu v Bratislavě a Geodézii v Brně. Od roku 1970 až do své předčasné smrti působil jako středoškolský učitel geodetických předmětů na Střední průmyslové škole stavební v Brně. Byl výborným stolním tenistou a trenérem prvotřížového družstva žen ve stolním tenise. Zemřel 3. 3. 1990.

Dr. Ing. h. c. Josef Jan Alexandr Frič

Narodil se v Paříži 12. 3. 1861. Byl synem básníka a revolucionáře Josefa Václava Friče. S matkou Annou, rozenou Kavalírovou, dcerou zakladatele sázavské sklárny a bratrem Janem se vrátili roku 1870 z Paříže do Čech. Se svým bratrem Janem Ludvíkem Fričem založili v roce 1883 dílnu pro přesnou mechaniku, kde vyráběli velmi kvalitní optické přístroje. Dne 21. 1. 1898 zakoupil pozemek na vrchu Manda nad Ondřejovem (na památku bratra, který zemřel, jej přejmenoval

na Žalov). První pozorování zde uskutečnil 1. 5. 1906 s Františkem Nušlem. Hvězdy pozorovali cirkumzenitálem. V roce 1928 daroval Ondřejovskou hvězdárnu Československému státu s podmínkou, že bude sloužit astronomické výuce na Univerzitě Karlově. V roce 1928 byl oceněn čestným titulem doktor honoris causa na ČVUT. Zemřel 10. 9. 1945.

John Filmore Hayford

Geodet, matematik a astronom, profesor chicagské university, ředitel amerického ústavu Cost and Geodetic Survey, autor elipsoidu, ne-soucího jeho jméno, se narodil 10. 3. 1861. Zemřel v roce 1925.

Prof. Ing. Dr. Ludvík Hradílek, DrSc.

Narodil se 6. 1. 1921 v Radvanicích u Přerova. Maturoval na střední škole v Lipníku nad Bečvou v roce 1939 a byl přijat na studium na Elektronickou fakultu Vysoké školy technické v Brně. Po zavření vysokých škol pracoval jako dělník a technik v cihelně. Po roce 1945 začal studovat matematiku a deskriptivní geometrii na Univerzitě Karlově (UK) v Praze. Absolvoval v roce 1947. Pokračoval ve studiu zeměměřického inženýrství na ČVUT v Praze, které ukončil v roce 1949. Po několika letech byl asistentem akademika J. Ryšavého. Po návratu na UK se stal profesorem na Přírodovědecké fakultě a plně mohl uplatnit své mimořádné pedagogické i vědecké schopnosti. Stal se světově uznávaným odborníkem v oboru určování tížnicových odchylek z trigonometricky měřených výškových sítí. V letech 1969 až 1971 pracoval jako hostující profesor v Kanadě. Byl členem našich i zahraničních významných vědeckých institucí. Z velmi široké publikační činnosti jmenujeme alespoň známou knihu Vysokohorská geodézie. Zemřel 29. 4. 2002. Více viz GaKO 48 /90, 2002, č. 9, s. 184.

Prof. Ing. František Hromádka, CSc.

Narodil se 11. 2. 1916 v Brně. Pedagogickou dráhu nastoupil po praxi u tehdejších Československých drah roku 1961, kdy byl jmenován docentem, věnoval se inženýrské geodézii a dopravnímu stavitelství. Profesorský titul získal roku 1970 na Fakultě stavební (FAST) Vysokého učení technického (VUT) v Brně. V letech 1970-1974 zastával funkci děkana FAST a v letech 1974-1976 funkci prorektora VUT. V období 1952-1972 publikoval v GaKO a školních sbornících přes 25 odborných pojednání, většinou z tematiky trasování dopravních cest, vytyčování oblouků a přechodnic. Byl spoluautorem celostátní učebnice a autorem skript. Jeho působení bylo odměněno státním vyznamenáním a Zlatou medailí VUT. Do důchodu odešel v roce 1981. Zemřel v Brně dne 17. 8. 1997. Více viz GaKO 26/69, 1981, č. 1, s. 23.

Prof. Ing. Pavel Ilavský

Narodil sa 9. 1. 1911 v Suchej nad Parnou (okres Trnava). Po absolvování zememeračského inženýrstva na Českom vysokom učení technickom v Prahe nastúpil v roku 1939 do Katastrálneho meračského úradu v Bratislave. Na jeseň v roku 1946 prešiel na oddelenie zememeračského inženýrstva odboru špeciálnych náuk Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave, kde prednášal geodéziu pre všetky inžinierske oddelenia (smery štúdia). V roku 1952 odišiel

s Banickou fakultou do Košíc a s nevedným elánom a príkladnou starostlivosťou budoval špecializáciu banského meračstva. Vykonával viaceré akademické funkcie. Bol publikačne činný a vychoval mnoho geodetických a banských inžinierov. Pochovaný je v rodnej obci. Zomrel v Košiciach 15. 1. 1965.

Ing. Otto Joska

Narodil se 27. 1. 1936 ve Vojnově Městci (okres Žďár nad Sázavou). V roce 1960 absolvoval zeměměřické studium na Fakultě stavební ČVUT v Praze. Nastoupil do resortu ČÚGK a prošel postupně všemi pracemi, od základní práce technika, od roku 1970 byl ve vedoucích funkcích, až po činnost výrobního náměstka dřívější Geodézie Pardubice, ze které odešel do důchodu. Byl funkcionářem ČSVTS, v roce 1985 mu bylo uděleno státní vyznamenání. Zemřel 21. 3. 2010. Více viz GaKO 30/73, 1985, č. 8, s. 214, GaKO 31/74, 1986, č. 1, s. 25.

Ing. Kamil Klimeš

Narodil se 31. 1. 1911 v Jimramově (okres Žďár nad Sázavou). Absolvoval v roce 1934 Vysokou školu speciálních nauk ČVUT v Praze. Prošel bohatou a rozmanitou praxí ve státních úřadech a resortních organizacích na celém území tehdejší ČSR. Byl nositelem řady pracovních ocenění. Do důchodu odešel roku 1975 z funkce vedoucího Střediska geodézie v Olomouci.

Ing. Emanuel Kolenatý, CSc.

Narodil se 12. 2. 1931 v Praze. Vystudoval v roce 1954 Zeměměřickou fakultu ČVUT v Praze. Praxi získal v provozu nivelace a triangulace Geodetického a topografického ústavu v Praze. Od prosince 1958 byl odborným asistentem katedry vyšší geodézie Fakulty stavební (FSv) ČVUT, věnoval se především problematice velmi přesné nivelace. Kandidátskou práci na téma zákonitostí nivelačních chyb obhájil roku 1970. Byl publikačně činný v odborných časopisech, byl i spoluautorem řady skript a učebnice Vyšší geodézie – 2 díly 1980, 1981 (Böhm, Hora, Kolenatý), spolupracoval s praxí. V roce 1996 přešel na katedru speciální geodézie FSv, kde se podílel na výuce geodézie stavebních oborů. Jako ocenění jeho dlouholeté pedagogické a vědeckovýzkumné práce na FSv mu byla v roce 2001 udělena Šolínova medaile. Mnoha absolventům je kromě svého pedagogického působení znám i jako zakladatel a ilusionista Čáry klubu, působícího po řadu let na fakultě. Zemřel 14. 12. 2004 v Praze.

Ing. Dr. Ladislav Lukeš

Narodil se 5. 2. 1916 ve Volyni (okres Strakonice). Pracoval v triangulaci, v základní geodetické síti a v geodetické astronomii, jako vedoucí oddělení astronomie tehdejšího Geodetického a topografického ústavu v Praze se podílel na vybudování Geodetické observatoře na Pecném u Ondřejova. Byl publikačně činný, je autorem knihy Základy geodetické astronomie (Praha, SNTL 1954), byl členem redakční rady GaKO (1948-1957) a časopisu Studia geophysica et geodaetica a členem význačných odborných společností, komisí a úzkým spolupracovníkem Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického a Stavební fakulty ČVUT v Praze. Zemřel předčasně 15. 11. 1957 v Praze.

Ing. Josef Mach

Narodil se 30. 1. 1931 v Novém Městě na Moravě (okres Žďár nad Sázavou). Absolvoval Vojenskou technickou akademii v Brně (1955). Do roku 1960 pracoval jako geodet Geologického průzkumu v Brně, poté přešel do Oblastního ústavu geodézie a kartografie Brno. V letech 1971-1975 byl postupně vedoucím Střediska geodézie Brno-venkov a Brno-město, v roce 1976 byl jmenován výrobním náměstkem bývalé Geodézie Brno a roku 1985 ředitelem Krajské geodetické a kartografické správy pro Jihomoravský kraj. Do důchodu odešel počátkem roku 1991, dále působil na pracovišti Katastrálního úřadu Brno-venkov v Židlochovicích. Zemřel 4. 8. 2008 v Brně. Více viz GaKO 26/69, 1981, č. 1, s. 23, GaKO 31/74, 1986, č. 1, s. 25, GaKO 36/79, 1991, č. 2, s. 43.

Prof. RNDr. Jaroslav Mrkos

Narodil sa 30. 1. 1901 v Prahe. Po skončení odboru geofyzika na Přírodovedeckej fakulte Univerzity Karlovej v Prahe v roku 1925 nastúpil na Ústav vyššej geodézie a astronómie Českej vysokej školy technickej v Brne ako odborný asistent. Tu sa zúčastnil meraní tiažového zrýchlenia. Po zriadení Vysokej školy technickej Dr. M. R. Štefánika v Košiciach, ktorá v roku 1939 bola premiestnená do Bratislavy a dostala názov Slovenská vysoká škola technická, pôsobil v oddelení zememeračského inžinierstva odboru špeciálnych náuk, kde prednášal vyššiu geodéziu. 24. 5. 1940 bol navrhnutý na mimoriadneho profesora pre odbor vyššia geodézia. Udalosti 2. svetovej vojny zapríčinili jeho predčasnú smrť v roku 1942. V roku 1946 bol vymenovaný za mimoriadneho profesora in memoriam. Na pamätnej doske obetiam fašizmu 1939 až 1945 umiestnenej na budove Vysokého učení technického (fakulte stavebnej) v Brne na Veveří (Žižkova 17), je uvedené jeho meno. Zomrel v koncentračnom tábore Mauthausen (Nemecko) 13. 7. 1942.

Ing. Karel Průcha

Narodil se 18. 1. 1916. Zeměměřické studium absolvoval na ČVUT v Praze, prošel praxí u státních úřadů a od roku 1957 pracoval v resortu ČÚGK ve funkci vedoucího Střediska geodézie Plzeň-město, od roku 1968 ve funkci hlavního geodeta pro Západočeský kraj a od roku 1971 ve funkci náměstka ředitele Oblastního ústavu geodézie a kartografie v Praze. Později byl ředitelem Krajské geodetické a kartografické správy v Plzni. Zemřel 7. 3. 1999.

Brig. gen. Karel Rausch

Narodil se 28. 1. 1876 v Čáslavi, absolvoval gymnázium ve Vysokém Mýtě, kadetní školu v Praze a válečnou školu ve Vídni. Působil na vyšších velitelstvích ve Vídni a Krakově. Jako setník generálního štábu byl roku 1909 přidělen k vídeňskému Vojenskému zeměpisnému ústavu (VZÚ). V následujících letech mapoval v Tyrolsku a v Bosně, stal se velitelem mapovacího oddělení. Po vzniku ČSR se stal jedním ze zakladatelů geodetické služby armády nového státu. Zasloužil se o vznik a organizaci VZÚ v Praze, zejména o jeho uznávané postavení v čs. armádě, mezi technickou veřejností i v kontextu mezinárodní spolupráce. Byl jeho prvním velitelem v období 1919-1934. Byl také členem Československé společnosti zeměpisné, Československé ná-

rodní rady badatelské i redakčních rad odborných časopisů z oboru geografie, etnografie a dalších. Do generálské hodnosti byl povýšen roku 1926. Zemřel v roce 1954.

Ing. Miroslav Roule, CSc.

Narodil se 20. 1. 1936 v Brně. Po absolvování studia geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT v Praze roku 1960 prošel bohatou praxí v provozu, výzkumu i v řídicích funkcích resortu. Zabýval se především fotogrammetrií pro mapování ve velkých měřítkách a automatizací geodetických prací. Záslužná je jeho činnost při automatizaci tehdejší evidence nemovitostí a současného katastru, za kterou mu bylo v roce 1986 propůjčeno státní vyznamenání. Známa a bohatá je i jeho publikační a spolková činnost, např. v Radě a odborných komisích Českého svazu geodetů a kartografů. Od roku 1994 byl členem předsednictva Asociace výzkumných organizací České republiky (ČR). V předsednictvu AVO velmi účinně obhajoval zájmy a potřeby oboru, v roce 2010 byl zvolen předsedou Správní rady AVO. Do roku 1999 zastával funkci místopředsedy Společnosti fotogrammetrie a dálkového průzkumu v ČR. Od roku 1990 do roku 1998 kdy odešel do důchodu, byl ředitelem Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického ve Zdíbech. V letech 1967 až 1989 se každoročně podílel na organizaci a zúčastňoval se mezinárodních soutěží zeměměřičů „Geodesia Rallye“, několikrát zvítězil v Čechách, v Polsku, v Maďarsku i v bývalé NDR. Zemřel náhle 20. 3. 2015 v Praze. Více viz GaKO 31/74, 1986, č. 1, s. 25, GaKO 41/84, 1996, č. 2, s. 44, GaKO 61/103, 2015, č. 5, s. 112.

Prof. Ing. Ivan Rybářsky, CSc.

Narodil sa 27. 3. 1926 v malej liptovskej obci Vrbie (okres Liptovský Mikuláš), dnes zaliatej vodnou nádržou Bešeňová. Po skončení zememeračského inžinierstva na Fakulte stavebného a zememeračského inžinierstva (FSZI) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave nastúpil v roku 1952 na Katedru geodetických základov a mapovania FSZI SVŠT ako asistent. Po vzniku Katedry mapovania a pozemkových úprav Fakulty inžinierskeho staviteľstva (od roku 1960 Stavebná fakulta) SVŠT (od 1. 4. 1991 Slovenská technická univerzita) v roku 1956 pôsobil na tejto katedre. V roku 1963 získal hodnosť kandidáta technických vied, za docenta pre odbor geodézia bol vymenovaný 1. 4. 1966 a za profesora 1. 8. 1991. Bol uznávaným odborníkom v pozemkových úpravách a mal rozsiahlu expertízu, posudkovú, prednáškovú, publikačnú (okolo 60 prác) a vedeckovýskumnú činnosť. Významná bola jeho činnosť aj vo vedecko-technickej spoločnosti. Bol nositeľom čestných uznaní a vyznamenaní. Do dôchodku odišiel 31. 8. 1991. Zomrel v Bratislave 28. 8. 1996.

Ing. Květoslav Spiller

Narodil sa 25. 2. 1931 v Opave (Česká republika). Po štúdiách zememeračského inžinierstva v Brne a v Bratislave v roku 1954 nastúpil do Geodetického, topografického a kartografického ústavu v Bratislave, od 1. 1. 1957 Geodetický ústav, kde prešiel prácami v geodetických výpočtoch, v triangulácii a v kontrolnom útvere. V roku 1970 bol vymenovaný za vedúceho novozriadeného rezortného výpočtového strediska. Túto funkciu vykonával do 31. 12. 1988. Od

1. 1. 1989 do 28. 2. 1990 bol vedúcim útvaru riadenia výroby Geodetického podniku, n. p. a š. p. (GP). Od 1. 3. 1990 do 30. 11. 1991 vykonával funkciu vedúceho ekonomického odboru GP a od 1. 1. 1991 Geodetického a kartografického ústavu. V rokoch 1972 až 1975 absolvoval prvý beh postgraduálneho štúdia odboru geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave. Bol aktívnym zlepšovateľom a členom odborných rezortných komisií. Bol nositeľom rezortných vyznamenaní. Do dôchodku odišiel 1.12.1991. Zomrel v Bratislave 23. 3. 2015.

Prof. Ing. Vlastimil Staněk, PhD.

Narodil sa 23. 3. 1936 v Tetčích (okres Brno-venkov, Česká republika). Po skončení zememeračského inžinierstva na Fakulte inžinierskeho staviteľstva Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1959 s vyznamenaním nastúpil do Riaditeľstva vodohospodárskeho rozvoja (teraz Vodohospodárska výstavba, š. p.) v Bratislave, kde vykonával a od roku 1964 ako vedúci geodetického oddelenia zabezpečoval geodetické práce pri výstavbe veľkých vodohospodárskych objektov. Ďalej realizoval merania posunov a pretvorení na priehradách a iných významných vodohospodárskych stavbách. 1. 10. 1968 prešiel na základe konkurzu na Katedru geodézie (KG) Stavebnej fakulty (SvF) SVŠT ako odborný asistent. V roku 1977 získal vedeckú hodnosť kandidáta technických vied. Za docenta pre odbor geodézia bol vymenovaný 1. 6. 1981 a za profesora 25. 7. 1997. Od roku 1983 bol školiteľom vedeckých aspirantov (teraz doktorandov), dlhoročným garantom doktorandského štúdia na odbore geodézia a kartografia SvF STU a predsedom spoločnej odbornej komisie pre toto štúdium v Slovenskej republike (SR). Od 1. 9. 1986 do 31. 1. 1991 vykonával funkciu vedúceho KG SvF SVŠT – od 1. 4. 1991 Slovenská technická univerzita (STU), v rokoch 1995 až 1998 bol členom akademického senátu SvF STU a v rokoch 1997 až 2003 členom vedeckej rady SvF STU. V pedagogickej a vo vedeckovýskumnej činnosti sa zamerával na oblasť inžinierskej geodézie (IG). Bol autorom a spoluautorom 2 monografií, 12 dočasných vysokoškolských učebníc (skript), vyše 65 vedeckých a odborných prác a spoluautorom Terminologického slovníka geodézie, kartografie a katastra (Bratislava 1998). Referoval na 40 konferenciách a seminároch u nás i v zahraničí. Bol zodpovedným riešiteľom a spoluriešiteľom 11 výskumných úloh zameraných najmä na: vytyčovacie práce a kontrolné merania rozsiahlych a konštrukčne náročných stavebných objektov (dialničné mostné objekty a estakády, atómové elektrárne, priehrady, tunely, mosty a pod.), meranie posunov a pretvorení, ako aj určovanie geometrických parametrov stavebných objektov a optimalizáciu budovania sietí na účely IG. Mal rozsiahlu expertízu a posudkovú činnosť. V rokoch 1997 až 2007 vykonával funkciu predsedu skúšobnej komisie Komory geodetov a kartografov a od 27. 3. 2009 bol jej čestným členom. Zaslúžná bola jeho činnosť aj vo vedecko-technickej spoločnosti. Bol nositeľom viacerých vyznamenaní. V roku 2006 mu Ministerstvo školstva SR udelilo Veľkú medailu sv. Gorazda za dlhoročnú pedagogickú a vedeckovýskumnú prácu. Ako pedagóg pôsobil do 30.6.2010. Do dôchodku odišiel 1. 4. 2004. Zomrel 23.4.2019.

Ing. Jaromír Sýkora

Narodil se 31. 3. 1931 v Jičíně. V roce 1950 složil maturitu na gymnáziu v Nové Pace, zeměměřické inženýrství na ČVUT ukončil státní závěrečnou zkouškou v roce 1954. První zaměstnání nastoupil v téže roce v Agroprojektu v Karlových Varech. V roce 1958 přešel do resortu, nejdříve pracoval na Středisku geodézie (SG) v Jablonci nad Nisou, kde získal potřebnou praxi. V roce 1966 byl jmenován vedoucím SG v Chomutově, kde se zasloužil o zvýšení celkové úrovně pracoviště. Do důchodu odešel v roce 1991. Jako důchodce-brigádník pracoval do roku 1998 u Pozemkového úřadu při zpracovávání restitucí. Zemřel 1. 9. 2007.

Ing. Martin Šovan

Narodil sa 19. 1. 1931 v Tótkomlósi (Maďarsko). Štúdium zememeračského inžinierstva na Fakulte inžinierskeho staviteľstva (FIS) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave ukončil v roku 1957. Bol odborným asistentom na Katedre geodetických základov (KGZ) FIS (od roku 1960 Stavebná fakulta), kde vyučoval predmety geofyzika (prednášal od roku 1961) a elektronické meranie v geodézii (prednášal od roku 1965). Bol autorom a spoluautorom 7 dočasných vysokoškolských skript. Poznatky z oblasti aplikácie elektronických dialkometerov v geodézii prezentoval na odborných podujatiach a seminároch a publikoval v odborných časopisoch a zborníkoch. Podieľal sa na riešení výskumných úloh v rámci vedeckovýskumnej činnosti KGZ a v rámci projekčnej a odbornej činnosti KGZ spolupracoval na odborných prácach pre prax, najmä v oblasti budovania geodetických bodových polí. Zomrel v Bratislave 3. 11. 1990.

Ing. Miroslav Tkáč

Narodil se 15. 2. 1911. Byl dlouholetým vedoucím pracovníkem resortních okresních pracovišť, zejména na severní Moravě a ve Slezsku. V roce 1974, kdy odcházel do výslužby, zastával funkci vedoucího Střediska geodézie v Opavě. Zemřel 20. 10. 1995 v Opavě.

Ing. Antonín Trpka

Narodil se 9. 2. 1911 v Praze. Po vystudování zeměměřického inženýrství na ČVUT a skončení vojenské prezenční služby byl zaměstnán jako bezplatný měřický aspirant u Generálního finančního riaditeľstva v Bratislavě. Od roku 1937 byl zaměstnán u bývalého Meračského úřadu v Bratislavě při novém měření. Poté nastoupil v Praze ke Katastrálnímu měřickému úřadu a prošel i dalšími pracovišti státní správy. Po vzniku samostatného resortu bývalé Ústřední správy geodézie a kartografie (ÚSGK) zde zastával řadu funkcí. Zemřel dne 23. 5. 1987 v Praze.

RNDr. Ing. Jaroslav Uhlíř, CSc.

Pražský rodák, naroden 31. 3. 1946, po absolvovaní zememěřického štúdia na Fakultě stavební (FSv) ČVUT v Praze nastoupil v roce 1969 do n. p. Kartografie, Praha, kde završil své působení ve funkci odpovědného redaktora. V roce 1975 nastoupil do Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického, kde se stal v roce 1978 zakládajícím členem Střediska dálkového průzkumu Země

(DPZ), ktoré bylo v roce 1980 převedeno do Geodetického ústavu, později Geodetický a kartografický podnik, Praha. Jako výzkumný pracovník přispěl k úspěšnému řešení dvou pětiletých úkolů státního plánu technického rozvoje v oblasti aplikací metod DPZ ve vybraných oborech národního hospodářství se zaměřením na jejich ekologické aspekty. V roce 1978 absolvoval dálkové studium odborné geografie na Přírodovědecké fakultě UK, Praha. Významná byl též jeho pedagogická a publikační činnost, od roku 1987 přednášel externě geografii na FSv ČVUT v Praze. Jako vedoucí oddělení centrální redakce odboru základní báze geografických dat Zeměměřického úřadu se aktivně od roku 1991 posílel na tvorbě ZABAGED. Jeho odborná fundovanost a bohaté kartografické zkušenosti byly velkým přínosem pro řešení tohoto významného díla. Zemřel předčasně 27. 6. 2004. Více viz GaKO 51 /93, 2005, č. 5, s. 95.

Doc. Ing. Miloslav Veselý, CSc.

Narodil se 23. 1. 1926 v Brně. Vystudoval zeměměřické inženýrství na Vysoké škole technické (VŠT, později VUT) v Brně a nastoupil v roce 1948 jako asistent u prof. Štvána na tehdejší VŠT. Pedagogickou činnost přerušil na 9 let praktickou činností v n. p. Hydroprojekt a Ingstav Brno. V roce 1957 se vrátil na Fakultu stavební (FAST) VUT, kde v roce 1969 bylo obnoveno studium oboru geodézie a kartografie, na němž se významně podílel. Vědeckou hodnost CSc. a docenturu měl zaměřenu do oblasti inženýrské geodézie. Docentem byl jmenován v roce 1972. V letech 1976-1980 zastával funkci vedoucího katedry geotechniky. Funkci vedoucího katedry geodézie zastával v letech 1981-1989. Kromě toho v letech 1976-1980 vykonával akademickou funkci proděkana FAST. Patřil k předním odborníkům v oblasti inženýrské geodézie a v této problematice publikoval řadu odborných prací u nás i v zahraničí. Je autorem několika skript pro posluchače oboru geodézie a kartografie i pro stavební obory. Je spoluautorem celostátní vysokoškolské učebnice „Inženýrská geodézie I“ (1984) a vysokoškolské učebnice „Geodézie I“ (1985). Významná byla také jeho rozsáhlá činnost expertizní pro podniky a organizace. Podílel se např. na odborných pracích při výstavbě Jaderné elektrárny v Dukovanech, přečerpávací elektrárně Dalešice aj. Dlouhá léta působil jako poslanec v orgánech města Brna. Do důchodu odešel v roce 1991. Zemřel 23. 9. 2004. Více viz GaKO 31/74, 1986, č. 1, s. 25, GaKO 36/79, 1991, č. 3, s. 63.

Ing. Ján Vanko

Narodil sa 15. 2. 1936 v Makove na Kysuciach (okres Čadca). V rokoch 1954 až 1959 študoval zememeračské inžinierstvo na Fakulte inžinierskeho staviteľstva Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave. Potom nastúpil do Geodetického ústavu v Bratislave, kde pracoval ako vedúci niveláčnej a triangulačnej čaty a v rokoch 1968 až 1972 ako vedúci prevádzky nivelácie a gravimetrie. Na tomto pracovisku získal odborný rozhľad a cenné skúsenosti v budovaní a modernizácii geodetických základov (GZ). V našej odbornej verejnosti patrilo medzi priekopníkov štúdia recentných vertikálnych pohybov (RVP) zemského povrchu a s jeho menom bola spojená problematika opakovaných nivelácií (ON) v Slovenskej republike (SR). Mal zásluhu na dobudovaní siete ON Podunajskej nížiny a začatí gravi-

metrických prác v SR. Od 1. 1. 1973 do 31. 1. 2001 pracoval vo Výskumnom ústave geodézie a kartografie (VÚGK) v Bratislave ako výskumný a vývojový pracovník, a tu 21. 12. 1976 dosiahol hodnosť vedecko-technického pracovníka (VTP), od 23. 1. 1989 vedúceho VTP. Výsledkom jeho výskumu a zavádzania výsledkov výskumu do praxe bolo autorstvo a spoluautorstvo 27 výskumných správ a 85 odborných prác v časopisoch a v zborníkoch, z toho 27 v zahraničných časopisoch. Ďalej bol spoluautorom 3 publikácií „Kapitoly z histórie geodézie v Česko-Slovensku“ (Bratislava, VÚGK 1988, 1990 a 1991), 2 učebníc „Geodézia 1 a 2“ (Bratislava, Alfa 1992) pre stredné priemyselné školy (SPŠ – „Geodézia 2“, ktorej bol vedúcim autorského kolektívu, vyšla v 2. vydaní; Bratislava, Alfa – press 2001), Terminologického slovníka geodézie, kartografie a katastra (Bratislava 1998) a publikácie Geodeti a kartografi Slovenska 1700-2003 (Bratislava 2004) a Dodatok 2005 (Bratislava 2005). Referoval na 28 domácich a 19 zahraničných konferenciách a sympóziách. Bol tiež autorom 5 technických predpisov, 2 slovenských technických noriem, textov hesiel z odboru geodézie v Encyclopaedia Beliana (zväzok 1 až 5) a bol odborný konzultant z odboru geodézie a kartografia pre Slovník súčasného slovenského jazyka. K významným výsledkom jeho výskumnej činnosti patrilo, napr.: zostavenie máp RVP Podunajskej nížiny, územia Západných Karpát (ZK) v SR, mapy gradientov rýchlostí RVP ZK v SR, mapy RVP SR z výsledkov vyrovnania Centrálnej európskej iniciatívy a spoluautorstvo na tvorbe mapy RVP územia bývalého Česko-Slovenska, územia východnej Európy, v Karpatko-balkánskej oblasti (KBO – 2 máp) a mapy horizontálnych gradientov rýchlostí RVP v KBO, ďalej tvorba harmonogramu prác pre medzinárodný program ON a iné. Výskum RVP zemskej kôry v KBO koordinoval za bývalú geodetickú službu Česko-Slovenska v rámci medzinárodnej spolupráce a aktívne sa podieľal na medzinárodnej spolupráci v 5-tich medzinárodných pracovných skupinách, najmä v oblasti veľmi presnej nivelácie a RVP zemskeho povrchu. V rokoch 1977 a 1979 bol za rezort geodézie a kartografie vedúcim výpravy, ktorá sa zúčastnila výskumných expedícií v oblasti Pamíru, s cieľom výskumu recentných pohybov geologických jednotiek Pamíru a Ťanšanu. Od roku 1996 bol zodpovedným riešiteľom výskumných úloh integrovanej geodetickej siete a rozvoja integrovaných GZ SR. Jeho meno bolo uvedené v encyklopédii Who is Who v Slovenskej republike (Zug, Švajčiarsko 2003 až 2015). Bol členom kolégia predsedu Úradu geodézie, kartografie a katastra (ÚGKK) SR, členom Grantovej agentúry pre vedu a pre vedy o Zemi a vesmíre, členom komisie na obhajoby diplomových prác študijného odboru geodézie a kartografia Stavebnej fakulty (SvF) SVŠT/Slovenskej technickej univerzity (STU) v Bratislave, v rokoch 1970 až 1999 bol členom terminologickej komisie ÚGKK SR a v rokoch 1999 až 2007 členom technickej komisie Geodézia a kartografia Slovenského ústavu technickej normalizácie. Mal zásluhu na tvorbe slovenskej odbornej terminológie. Popri spomenutej rozsiahlej aktivite v rokoch 1972 až 1983 externe vyučoval na SPŠ stavebnej v Bratislave geodetické predmety. Známy bol aj ako odborársky funkcionár. Čitateľom Geodetického a kartografického obzoru (GaKO) bol známy ako spolutvorca tohto odborného a vedeckého časopisu. Od decembra 1976 bol členom redakčnej rady GaKO a od 1. 1. 1978 do 31. 12. 2007 zástupcom vedúceho

redaktora. Úlohy redaktora plnil s veľkou dávkou iniciatívy a s pocitom vysokej zodpovednosti za dobrú úroveň GaKO. Popri povinnostiach redaktora založil a viedol slovenskú časť „Geodetického a kartografického kalendára“, prispieval do rubriek „Osobné správy“ a „Nekrológy“ a lektoroval príspevky. Bol nositeľom rezortných vyznamenaní: Najlepší a Zaslúžilý pracovník. V roku 2006 mu dekan SvF STU v Bratislave udelil Plaketu prof. Gála za dlhoročnú plodnú spoluprácu so SvF STU a za podporu pedagogických a vedeckovýskumných aktivít odboru geodézia a kartografia. V roku 2012 pri príležitosti 100. výročia vydávania časopisu mu za 30-ročnú činnosť redaktora vydavateľa časopisu udelili „Pamätnú plaketu“. V roku 2015 pri príležitosti 45. výročia vzniku VÚGK mu vedenie ústavu udelilo „Ocenenie“ za dlhoročný a mimoriadny prínos pre rozvoj VÚGK. Do dôchodku odišiel 31. 1. 2001. Zomrel 24. 8. 2016 v Čadci.

1841 – nemecký geodet **Friedrich Wilhelm Bessel** (1784-1846) **určil rozmery zemského referenčného elipsoidu**, ktorý nesie jeho meno. Konštanty elipsoidu [$a = 6\,377\,397,155\,08$ m (hlavná polos), $b = 6\,356\,078,962\,90$ m (vedľajšia polos), $f = 1 : 299,152\,812\,853$ (sploštenie)] určil z výsledkov stupňových meraní v Peru, v Európe a v Indii. Besselov elipsoid použili štáty strednej Európy, medzi nimi aj Česko-Slovensko (je na ňom počítaná Česko-Slovenská trigonometrická sieť).

1871 – **Mikuláš Konkoly-Thege** (1842-1916) **založil v Hurbanove** (okres Komárno) **astronomické observatórium**, zamerané na astrofyziku, spektroskopiu a hviezdnu fotometriu. Od roku 1893 sa v ňom vykonávajú aj geomagnetické merania. Na jeho činnosť nadväzuje Geomagnetické observatórium, ktoré je súčasťou Geofyzikálneho ústavu Slovenskej akadémie vied v Bratislave.

1. 1. 1956 – zriadené **Vedecké laboratórium fotogrametrie** (VLF) ako výskumná základňa v odbore fotogrametrie na Fakulte inžinierskeho staviteľstva (od školského roku 1960/1961 Stavebná fakulta) Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave. Vedeckovýskumná činnosť VLF bola prevažne orientovaná na aplikáciu fotogrametrických metód v iných vedných odboroch. Výskumné úlohy boli riešené v kategórii štátnych, rezortných a fakultných úloh. Známe sú práce VLF vydávané vo forme tzv. „Zošitov“ (Referáty a práce VLF a Katedry geodézie – KG). V školskom roku 1979/1980 bolo VLF pripojené ku KG a v školskom roku 1981/1982 administratívne s ňou zlúčené.

1961 – zriadená permanentná **Komisia pre recentné pohyby zemskej kôry** (Commission on Recent Crustal Movements – CRCM) Medzinárodnej geodetickej asociácie (International Association of Geodesy – IAG). CRCM koordinovala výskum zameraný na odhaľovanie zákonitostí a príčin recentných pohybov. Išlo najmä o vlastné určovanie dynamiky blokov zemskej kôry globálneho alebo regionálneho významu, mapy recentných pohybov, výskumy na geodynamických polygónoch a pod.

22. 3. 1996 sa konalo **ustanovujúce valné zhromaždenie Komory geodetov a kartografov** (KGK) v Prešove. KGK zriadil zákon Národnej rady (NR) Slovenskej republiky (SR) č. 216/1995 Z. z. o Komore geodetov a kartografov v znení neskorších predpisov, so sídlom v Bratislave s účinnosťou od 1. 1. 1996. Podľa uvedeného zákona je KGK samosprávna stavovská organizácia, ktorá združuje geodetov a kartografov, ktorí autorizačne overujú vybrané geodetické a kartografické činnosti podľa § 7 a 8 zákona NR SR č. 215/1996 Z. z. o geodézii a kartografii v znení neskorších predpisov. Členstvo v KGK je povinné. Podmienkou členstva je spôsobilosť kandidáta na právne úkony, bezúhonnosť kandidáta, technicko-univerzitné geodeticko-kartografické vzdelanie, 5 rokov praxe po nadobudnutí tohto vzdelania a zloženie kvalifikačnej skúšky alebo preukázanie odbornej spôsobilosti.